

# MIŠKA FRIZERKA

Danica Krajnc

Na sončni jasi sredi gozda na hribčku, tam nekje v osrčju Slovenije, je živela nadobudna in živahna mlada miš. V gozdu je bilo hrane v izobilju, ker je bil to zelo bogat gozd - tako z različnim drevjem, kot tudi s podrastjo. Miška je imela svojo hiško, ne majhno in ne preveliko, na najlepšem delu jase, od koder je imela dober pogled tako na dolino, kot na notranjost gozda.

Miška je, potem ko je vstala iz svoje tople postelje, najprej hitro pospravila svojo hiško, tako da je bila ta vedno snažna. Šele potem je šla do bližnjega potočka, se lepo umila in se nato podala iskat hrano, kar sploh ni bilo naporno in ne pretežko, saj je, kot je že rečeno, hrane bilo povsod v izobilju. Ko se je najedla do sitega, ni vedela kaj s seboj početi. Poklepetati z drugimi živalmi v gozdu ni znala, pa tudi kakšnih družabnih igrice ni obvladovala. Po gozdu je tekala sem ter tja, a je to ni zabavalo. Zelo rada je imela naravo in ta gozd, v katerem je živela vse od rojstva. Nekaj časa je radovedno opazovala vse okoli sebe in občudovala njegove lepote, a le prodajanje zijal ji ni šlo dobro od rok. Zato se je sila dolgočasila in se je počutila bolj slabo v lastni koži, ker ni in ni vedela kaj s seboj početi.

Neko noč pa se je prebudila iz sanj. Sanjalo se ji je namreč, da se je izučila za frizerko in je postala čislana ter iskana frizerka v vsem gozdu, pa tudi v malo bolj oddaljenih krajih. Od razburjenja do jutra ni mogla več zaspati. Tuhtala je in tuhtala o tem, o čemer se ji je sanjalo. Zjutraj, takoj po vsakodnevnem obredu čiščenja hiške, umivanja in hranjenja, se je odločila, da se bo res poskusila kot frizerka tako, kot je to videla v svojih sanjah. Na drugem najlepšem delu jase je iz odpadlih vej in vejic spletla stolčke za svoje bodoče stranke. Za tiste malo močnejše in večje so bili za to pripravi štori, ki jih je bilo povsod kar nekaj. Še sreča, da je nek majhen otrok pozabil na tej jasi vedrce za vodo, kar ji je prišlo prav. S tem majhnim vedrom je iz potočka zajela in prinesla vodo, kajti brez vode vendar friziranje ne gre. Ostali pribor je imela – svoje dolge krempeljčke in ostre zobke. Iz majhnih odpadlih vejic je izdelala črke in tako napisala, da odpira frizerski salon za dame in gospode vseh starosti in živalskih rodov tega gozda.

Ker se je učena gospa sova morala seznaniti z vsemi novostmi v gozdu, je ona bila prva miškina stranka v njenem novo odprtem salonu. Miška se je zelo potrudila. Najprej ji je njeno košato perje lepo namočila in z velikim orehovim listom narahlo podgrnila. Potem jo je s svojimi dolgimi krempeljci lepo počesala in z zobmi oblikovala prelepo pričesko. Pri tem ji je njen pomočnik gospod vetrč pomagal, da je sovi sproti posušil perje in se ni zlepilo, temveč je nastala bujna moderna pričeska, ravno takšna, kot si jo je nečimrna gospa sova želela. Na koncu je miška odpeljala gospo sovo do potočka, da si je lahko ogledovala in občudovala svojo novo pričesko. Gospa sova je z novo pričesko bila zelo zadovoljna in je bogato nagradila mlado frizerko, pa še po vsem gozdu raztrobila o njeni sposobnosti in spretnosti. Takoj ko je za novico slišal vase zagledani stari zajec, je tudi on pohitel k frizerki miški, da mu malo popravi pričesko in poravna brke. Tudi njemu je miška najprej lepo umila dolgo in gosto dlako, tu pa tam malo postrigla, naredila nekaj lepih kodrov na vrh glave in poravnala brke. Ko mu jo je njen pomočnik posušil, je tudi njega odpeljala do potočka, da se tudi on ogleduje in občuduje. Pa se je res občudoval, ko je opazil, da mu z vrha glave ne štrli več že rahlo razredčena košata dlaka. Namesto tega je opazil lepo urejene kodrčke, ki so mu krasili glavo. Tudi on jo je bogato nagradil in takoj odskakljal k svojim sorodnikom in prijateljem, da se pokaže in pohvali. Seveda boste takoj uganili, če boste rekli, da je že naslednji dan imela miška več kot preveč dela, kajti je že pred odprtjem salona nanjo čakalo nešteto zajčkov, zajkelj in zajcev, ki so tudi želeli imeti na glavah kodre namesto košate in neurejene dlake. Še zlasti so si zajklje želele, da bi bile še bolj

prikupne in všečne svojim izbrancem. Vsi pa so bili zelo nestrpni, ker si je vsak od njih želel, da bi prišel čim prej na vrsto in se potem razkazoval po gozdu.

Ko je miška končala s friziranjem zajčkov, zajkelj in zajcev in je že hotela zapreti salon ter oditi na zaslužni počitek, se je od nekod pojavil mlad kosmatinec. Zelo je bil zaljubljen v sosedovo hčer, ljubko mlado medvedko, ki pa ga niti opazila ni. Tudi takrat ne, ko ji je veselo brundal medvedje serenade pred durmi. Zato si je želel, da z nenavadno pričesko pritegne njeno pozornost.

Miška se je zelo bala medvedov, a strah je eno, poslovnost in stroka pa čisto nekaj drugega. Zavedala se je tega, da če se že ukvarjaš z neko poslovno dejavnostjo, ne moreš meni nič, tebi nič, enostavno zavrniti neko stranko, ker se je bojiš, ali pa ti ni všeč. Vsaka stranka je pripravljena pošteno plačati njeno storitev in zato tudi od nje pričakuje korektno opravljeno delo. Kar je res, je res, a tu je še delovni čas, ki je bil objavljen in je že potekel. Kako pa naj to pojasni temu medvedku, ki je očitno namenjen na medvedjo žurko in si želi biti na tej žurki najlepši. Ko si je dopovedala, da z medvedom ni šale, ga je prijazno povabila, da se naj usede na najmočnejši in najbolj udoben štor. Njega je celega polila z vodo in je temeljito umila ter počesala ves njegov kožuh. Potem se je lotila pričeske. Nad desnim očesom mu je pustila daljši šop koder, ob straneh in zadaj ga je bolj postrigla, na vrhu glave pa naredila nekaj bolj zanimivih kodrov, a z vsem tem ni bila zadovoljna. Medvedek ji je namreč zaupal, da si želi nekaj prav zares posebnega, s čemer bi osvojil srce svoje drage. Tuhtala je in tuhtala kaj bi, potem pa pograbila šopek trav in nekaj borovničevih jagod. Zmečkala jih je in s tem je pobarvala posamezne pramene na medvedkovi glavi in se ponovno lotila kodrov. Z novim medvedkovim videzom je bila zelo zadovoljna. Njegova pričeska je bila res nekaj posebnega in nevsakdanja. Kljub temu, da je sonce že začelo zahajati, je medvedek še uspel ujeti svoj lik v potočku. Nad svojo novo podobo je bil zelo navdušen. Njegov kožuh je bil čist in urejen in na njem ni bilo niti sledu trav, trnov, cvetov ali plodov, ki se znajo trdno zažreti v kožuhe medvedov, ali ga grdo umazati. Zato mu ni bilo niti malo žal dati miški ves med, ki ga je premogel, kot poplačilo za njen trud.

Miška je končno lahko odšla k zasluženemu počitku, medvedek se pa je ves srečen in zadovoljen napotil na medvedjo žurko. Tu je blestel. Bil je glavni s svojo moderno pričesko in sijočim kožuhom. Takšno, ki so jo lahko občudovali samo v risankah. Vsem prisotnim je moral razlagati kdo ga je friziral in uredil. Mlada medvedka ga je, seveda, takoj opazila in se je tako ogrela zanj, da ga ni več niti za hip izpustila iz svojega vidnega polja. Ves večer je plesala samo z njim. Vse druge medvede, ki so jo prosili za ples, je pa zavrnila, s pojasnilom, da je ples že obljubila drugemu.

Miška ni več vedela kaj je to dolgočasje. In ne le to. Komaj je še imela kaj časa, da se napije vode in kaj na hitro poje ter opravi naravne potrebe. Zelo pa si je želela, da bi imela vsaj malo časa in kot nekoč lahko opazovala sončne vzhode in zahode, metulje v letu, občudovala prelepe cvetlice v gozdu in jih poduhala, poslušala žuborenje potoka, petje in ščebet ptic, a za kaj takega ni imela več nobenega časa. Pa tudi tako ni več šlo, da bi stranke kar tako nenapovedane prihajale v njen salon, ker bi se lahko zgodilo, da bi morale čakati ves dan, da pridejo na vrsto, pa tudi takrat morda ne bi prišle na vrsto. Zato je miška uvedla režim naročanja. Ker živali v gozdu niso imele telefona ali interneta, je morala miška zaposliti učeno gospo sovo, ki je na svoj način beležila naročila z željami miškihin strank. Vendar tudi to ni bilo dovolj in je potem morala zaposliti še dve mladi podgani, ki sta bili zadolženi za friziranje večjih živali v gozdu in zveri, ker mala miška s svojimi frizerskimi pripomočki ni bila več kos takšnemu navalu vseh živali v gozdu. Podgani sta se ob spretni in sposobni miški hitro učili veščine urejevanja pričesk in urejevanja krzna gozdnih zveri. Mala miška pa je bila glavna pri kreiranju pričesk za posamezne vrste živali in oblikovanju novih modnih trendov. Pa še nove in nove barve pričesk si je morala izmišljati in še zagotoviti pripravke za barvanje. Živali so si namreč želele vedno novih oblik in barv pričesk. Njen sloves super frizerke se je širil daleč naokoli, pa so k njej

začele prihajati tudi živali iz drugih gozdov. Nekatere so ji predlagale, da naj odpre še salon za urejevanje krempljev, pa je vsem tem morala razložiti, da komaj še shaja s friziranjem, kajti je že skrajni čas, da si omisli lastno družino, če ne želi ostati sama na stara leta in brez lastnega zaroda. Zato razmišlja o tem, jim je rekla, da bi zaposlila še kakšno miško in tudi par podgan, ki bi v celoti prevzele njeno delo frizerke, sama pa bi se posvetila samo še vodenju salona, kreiranju novih frizur za posamezne vrste živali ter iznajdbi novih barv in pripravkov za barvanje, kajti so tudi živali bile vedno bolj zainteresirane za to, da bi bile tudi one lepo in sodobno urejene.

Ker je bila miška zelo bistra in nadarjena, ni imela nobenih težav z izpolnjevanjem želja svojih strank, dokler se v njenem salonu ni pojavila še žaba, ki ni imela ne perja, ne krzna in tudi nobenih dlak, ki bi jih lahko uredila v lepo pričesko. Torej je bila popolnoma gladka in plešasta in miška, kljub vsej svoji bistrournosti in iznajdljivosti, ni vedela, kaj bi lahko s spolzko žabo v svojem salonu. A stranka je le stranka in vsaka stranka je spoštovanja vredna. Stranka je v frizerskem salonu kralj, ki mu je treba izpolniti vsako željo. A kako narediti všečno pričesko nekomu, ki nima las? Ki je popolnoma plešast. Razmišljala je in razmišljala, pa se je domislila, da ji pripravi posebno lasuljo. Hitro je pripravila šop dolgasih trav, jih spletila v kiti, potem pa kiti zlepila z malo lesne smole žabi na glavo. Ko se je smola posušila in sta bili kiti dobro pritrjeni, je dodala še nekaj lepih kodrov, potem jo je miška peljala k tistemu že dobro znanemu ogledalu od potočka, da se ogleda. Vendar žaba ni bila zadovoljna s svojim videzom. Kiti sta nerodno bingljali ob njenem hrbtu. Žaba je začela jokati. Iz oči so ji tekli potoki solza, da se je miški zelo zasmilila. Žabo je posadila na enega od prostih stolov. Na najbolj sončno stran pa postavila tisto najdeno vedro, v katerem je bilo še za polovico vode, da se voda segreje. Dokler se voda ni tako segrela, da je lahko z namakanjem v toplo vodo lahko odlepila tisti dve kiti in umetelne kodre z žabine glave. Ponovno je utrgala šop trav. Žabino glavo je temeljito namazala z lesno smolo in po celi glavi začela lepiti utrgane šopke trav, zvite v lepe umetelne kodre. Ko se je smola posušila in so umetelni kodri iz trav trdno stali na žabini glavi, je začela s striženjem in oblikovanjem pričeske. Zelo se je trudila in pri tem presegla celo vse zmožnosti lastne fantazije. Ostale stranke so bile navdušene nad njenim dosežkom. Zelena žaba z zeleno pričesko se jim je zdela zelo prikupna. A ko jo je miška ponovno odpeljala k potočku, da se ogleda, ji je ta z gnusom zabrusila:

»Kakšna frizerka pa si? Pa pravijo, da si frizerka nad vsemi obstoječimi frizerji in glej kaj si naredila iz mene! Menda ne pričakuješ, da ti bom še plačala? Ne draga moja, niti ficka ti ne bom dala in ne le to, še gozdno tržno inšpekcijo ti bom na glavo nakopala in zahtevala, da ti nemudoma prepove, da še koga tako skaziš, kot si mene! Želela sem si samo lepo pričesko, takšno kot sem jo videla na neki žabici v eni od otroških knjižic, ko si jo je nekoč ogledoval neki fantič ob moji mlaki, zdaj sem pa najbolj grda od vseh grdob, kar jih je...«

Miška ni mogla priti k sebi od presenečenja. Žabino vedenje jo je zelo raztogotilo. Nobena od njenih strank se do takrat, ko je k njej prišla ta žaba, ni pritoževala nad svojim videzom in ni kritizirala njenega dela, pač pa so jo vsi samo hvalili, zaradi česar je bil njen salon vedno prepoln strank. Čakajoče stranke so ji celo ploskale med tem ko je urejala pričesko tej žabi in ko je z delom končala, so ji vneto ploskali prav vsi. Kaj si pa je mislila ta žaba, ko je popolnoma plešasta in spolzka, brez kakršnihkoli dlak, prišla k njej na friziranje, se je vprašala. In še o tem, kaj naj bi ji na glavi uredila, razen da bi jo temeljito umila, a to žaba venomer tudi sama počenja, je na koncu zaključila. Nekaj minut zatem, ko je jezna in od besa napihnjena žaba zapustila njen salon, je celo razmišljala, kaj ji je to sploh treba in je najbolje, da zapre svoj frizerski salon. Res je, tudi sami ji je uspelo videti neko otroško knjigo, na kateri je platnice krasila slika žabje kraljice, ki se je na tronu šopirila s prelepo bujno pričesko in krono na glavi. Vendar njej ni jasno, ali je sploh možno v resnici narediti kakšno žabi takšno pričesko. Ona tega res ni znala, poleg vse svoje bujne fantazije. Kaj če ji začno prihajati na

friziranje še kače? Kaj, ko tudi njim ne bo znala narediti pričeske tako, da so zadovoljne, pa ji začno tudi one groziti? Ja, najbolje je res, da odmisli svoje sanje o uspešni obrti in zapre svoj salon. A se je hitro spomnila veselih obrazov svojih zadovoljnih strank. Spoznala je, da karkoli počenjamo in to še s tako dobrim namenom, se bo vedno našel nekdo, ki nas bo kritiziral in zmerjal, pa tudi nagajal in včasih še onemogočal pri opravljanju svojega dela. In to so najpogostejše tisti, ki sami niti niso sposobni, da bi lahko bili koristniki naših storitev, ker niso ustvarjeni za to. Žaba je pač bila dana na ta svet s popolnoma gladko kožo po vsem telesu. Je res drugačna in ravno zaradi tega enkratna, pa ji res ni bilo potrebno gnati miške, da od nje naredi spako, kot se je že sama izrazila, potem pa jo zmerja in ji grozi, ker ji miška ni bila sposobna narediti iz ničesar pričeske, kot si jo je želela. Vendar je miško spomin na vesele in zadovoljne obraze njenih drugih strank pripravil do tega, da v korist le-teh še vedno vztraja pri svojem poklicu frizerke gozdnih živali, kljub temu, da se je zavedala tega, da bo še kdaj doživela takšno srečanje s kom, kot je bilo srečanje s to žabo. Kaj pa bo res, če si bo še kakšna kača zaželela kakšno lepo pričesko, si je na koncu mislila. A o tem potem, si je rekla. Kaj ji je treba obremenjevati se s tem na zalogo. Ko se bo pojavila takšna situacija in če bo, bo čas, da se obremenjuje s takšnimi težavami. In tudi poišče kakšno rešitev, če je le možno. Tudi med plešastimi so takšni, ki so za novotarije in bi si radi nadel kakšno lepo lasuljo.